

[REDACTED]

V Praze dne 01. 07. 2026

Věc: Žádost o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

Vážení,
dovoluji si Vás oslovit ve věci poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“). Právo na informace je ústavně zaručeným právem zakotveným v čl. 17 odst. 1 a 5 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“), jakož i v čl. 10 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“) a v čl. 42 Listiny základních práv Evropské unie.

Tímto Vás žádám o poskytnutí kopií všech rozhodnutí a jiných dokumentů nahrazujících rozhodnutí vydaných Vaším stavebním úřadem v rámci územního, stavebního a společného řízení za období **od 01. 04. 2026 do 30. 06. 2026**, a to:

- podle nového stavebního zákona č. 283/2021 Sb., ve znění pozdějších předpisů,
- podle předchozího zákona č. 183/2006 Sb. (rozhodnutí vydávaná podle přechodných ustanovení nového stavebního zákona).

Požadujeme poskytnutí dokumentů **pouze v případech, kdy je stavebníkem (investorem, žadatelem) právnická osoba** a zároveň se jedná o **pozemní stavbu (budovu)**. Rozhodnutí týkající se záměrů fyzických osob nežádáme. Dokumenty týkající se infrastruktury (bez ohledu na stavebníka) rovněž nežádáme.

Požadované informace žádám poskytnout v elektronické podobě do datové schránky žadatele [REDACTED] a to ve formátu PDF.

Z působnosti této žádosti dále **vylučujeme** následující typy rozhodnutí a dokumentů (u nichž nedochází k zahájení fyzických stavebních prací, nebo u nichž již byly práce dokončeny):

Dle zákona č. 183/2006 Sb.:

- kolaudační souhlas / kolaudační rozhodnutí (§ 122)
- rozhodnutí o předčasném užívání stavby
- rozhodnutí o zkušebním provozu
- dodatečné povolení stavby (§ 129 odst. 2 a násl.)
- územní rozhodnutí o změně využití území (§ 80)
- územní rozhodnutí o změně vlivu užívání stavby na území (§ 81)
- územní rozhodnutí o dělení nebo scelování pozemků (§ 82)
- rozhodnutí o ochranném pásmu (§ 83)

Dle zákona č. 283/2021 Sb.:

- kolaudační rozhodnutí (§ 230–235)
- povolení předčasného užívání stavby (§ 236)
- povolení zkušebního provozu (§ 237)
- povolení změny využití území (§ 215)
- povolení dělení nebo scelování pozemků (§ 216 a § 217)
- rozhodnutí o stanovení ochranného pásma (§ 218–220)
- dodatečné povolení stavby (§ 256)

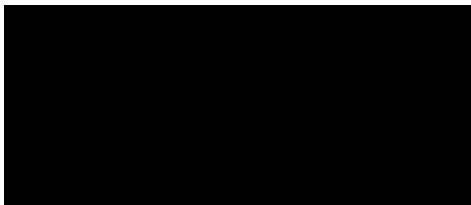
Právní a metodická východiska pro vyřízení žádosti

Abychom předešli případným nedorozuměním či nezákonnému odmítnutí žádosti, dovoluji si upozornit na ustálenou rozhodovací praxi soudů, krajských úřadů a závazné limity aplikace práva:

1. Ústavní rozměr práva na informace

Právo na informace je ústavně zaručeným právem dle čl. 17 odst. 1 a 5 Listiny. Jak opakovaně judikoval Ústavní soud i Nejvyšší správní soud, rozsah omezení tohoto základního práva je třeba vykládat restriktivně (viz např. nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 1885/09, č. 103/2010 Sb. ÚS). Podle čl. 4 odst. 4 Listiny musí být při používání ustanovení o mezích základních práv šetřeno jejich podstaty a smyslu. InfZ vychází z pravidla, že informace se poskytují, a omezení či podmiňování této informační povinnosti podléhá restriktivnímu výkladu a musí být řádně odůvodněno, přičemž důkazní břemeno leží na povinných subjektech (rozsudek NSS ze dne 5. 2. 2021, čj. 1 As 281/2020-42).

Obdobně na mezinárodní úrovni čl. 10 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod zaručuje právo přijímat informace, a jakýkoliv zásah do tohoto práva musí být nejen stanoven zákonem, ale též nezbytný v demokratické společnosti (viz čl.

10 odst. 2 Úmluvy). Rozhodnutí stavebního úřadu jsou výkonem veřejné moci podléhající veřejné kontrole a jejich zpřístupnění představuje legitimní výkon práva na informace.

2. Nepřípustnost odmítnutí z důvodu komerčního využití

Případné zamítnutí žádosti s odůvodněním, že informace mohou být využity ke komerčním účelům, je právně zcela neopodstatněné. Upozorňujeme na následující právní rámec:

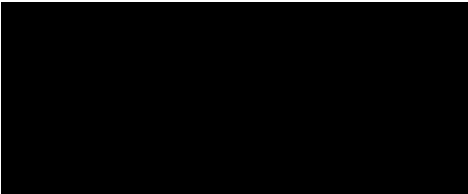
- **Směrnice (EU) 2019/1024** o otevřených datech a opakovaném použití informací veřejného sektoru výslovně zakotvuje právo na tzv. re-use, a to včetně komerčních účelů (čl. 3 a recitál 8 směrnice).
- **Zákon č. 106/1999 Sb. v § 3 odst. 1** stanoví, že žadatel nemusí svůj zájem na poskytnutí informace jakkoli dokládat či odůvodňovat. Právo na informace není podmíněno konkrétním účelem využití informace.
- **Směrnice (EU) 2003/98/ES** (předchůdce směrnice 2019/1024), transponovaná do českého právního řádu, rovněž zakazuje diskriminaci žadatelů na základě účelu, pro který informaci požadují.
- Tuto skutečnost setrvalě potvrzuje rozhodovací praxe odvolacích orgánů (např. rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje č.j. KUUK/166894/2025, Krajského úřadu Moravskoslezského kraje č.j. MSK 140454/2025).

3. Nepřípustnost aplikace institutu zneužití práva

Institut zneužití práva dle § 11 odst. 1 písm. f) InfZ (dříve dovozováno z § 2 občanského zákoníku) lze aplikovat pouze ve výjimečných případech a za splnění přísných podmínek. Podle ustálené judikatury NSS plní tento institut roli ultima ratio a jeho použití je vázáno na kumulativní splnění několika podmínek, přičemž samotná skutečnost, že žadatel je podnikatel nebo že podává žádosti opakovaně či hromadně, nepostačuje k závěru o zneužití práva (viz rozsudek NSS č.j. 4 As 34/2014-35). Žádost o kopie vydaných rozhodnutí stavebního úřadu je typickým a legitimním výkonem práva na informace a odmítnutí z důvodu „zneužití práva“ by bylo v tomto případě zcela neopodstatněné.

4. Ochrana osobních údajů (GDPR) a limity anonymizace

Žádáme o anonymizaci dokumentů výhradně v zákonem nezbytném rozsahu dle § 12 InfZ ve spojení s § 8a InfZ. Plošné začernění údajů je v rozporu se zákonem a vede k nepřezkoumatelnosti poskytnutých dokumentů. Jak potvrdil Krajský soud v Brně v rozsudku č.j. 30 A 81/2023-35, nelze plošně odmítnout poskytnutí všech informací z

důvodu, že některé z nich obsahují osobní údaje – je třeba jednotlivé údaje znepřístupnit (zачernit) a zbytek poskytnout. Upozorňujeme na následující pravidla:

a) Právnícké osoby, veřejní investoři a IČO: Podle bodu 14 odůvodnění (recitálu) Nařízení (EU) 2016/679 (GDPR) se ochrana osobních údajů nevztahuje na právnické osoby. Není proto zákonný důvod anonymizovat názvy firem, veřejných institucí, jejich adresy ani identifikační čísla (IČO). Údaje o právnických osobách jsou navíc veřejně dostupné v obchodním rejstříku.

b) Projektanti, architekti a odborný dozor: Údaje o fyzických osobách, které v řízení vystupují v rámci své podnikatelské či profesní činnosti (autorizované osoby), nepodléhají ochraně soukromí ve smyslu § 8a InfZ. Identifikační údaje těchto osob (jméno, IČO, číslo autorizace ČKA/ČKAIT, adresa sídla) jsou veřejně dostupné v profesních komorách a rejstřících. Jejich uvedení v rozhodnutí je odrazem jejich veřejné profesní činnosti, nikoliv soukromého života (viz např. rozsudek NSS čj. 5 As 119/2011 a princip vyřčený v nálezů Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 24/10). Tyto údaje žádáme neanonymizovat.

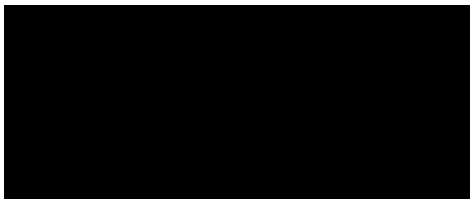
c) Věcné údaje o stavbě: Katastrální území, parcelní čísla, názvy stavebních záměrů, údaje z katastru nemovitostí a údaje o druhu a účelu stavby jsou věcnými informacemi o nemovitostech, nikoliv osobními údaji, a nepodléhají anonymizaci. Katastrální údaje jsou navíc veřejně přístupné dle zákona č. 256/2013 Sb., katastrální zákon.

d) Osobní údaje soukromých fyzických osob (nepodnikajících): Anonymizaci plně respektujeme pouze u jmen, dat narození a adres trvalého bydliště fyzických osob (např. soukromých investorů rodinných domů či sousedů jako účastníků řízení).

e) Zásada proporcionality: Jak konstatoval NSS v rozsudku čj. 1 As 281/2020-42, při střetu práva na informace s právem na ochranu osobních údajů je třeba provést test proporcionality. Plošné odmítnutí bez individuálního posouzení každého konkrétního údaje je nezákonné. Anonymizace musí být provedena adresně, tj. pouze u těch údajů, u nichž zájem na ochraně soukromí převažuje nad právem na informace, a musí být v každém jednotlivém případě odůvodněna.

5. Právo na informace nezávisle na účastenství v řízení

Pro úplnost uvádíme, že právo na informace dle InfZ je nezávislé na účastenství žadatele ve správním řízení. Toto právo svědčí každé fyzické i právnické osobě dle § 3 odst. 1 InfZ. Skutečnost, že žadatel nebyl účastníkem daného řízení, nemůže být důvodem pro odmítnutí žádosti – zákon takový důvod nezná (viz rozsudek Krajského soudu v Brně čj. 30 A 81/2023-35). Povinnost poskytovat informace dle InfZ existuje „vedle“ práva nahlížet do spisu dle § 38 správního řádu.

6. Poskytování i nepravomocných rozhodnutí

InfZ neumožňuje povinnému subjektu odmítnout žádost o informace jen proto, že se žadatel chce seznámit s nepravomocným správním rozhodnutím. Nejedná se o novou informaci, která vznikla při přípravě rozhodnutí dle § 11 odst. 1 písm. b) InfZ – vydáním rozhodnutí, byť zatím nepravomocného, je jeho příprava ukončena (viz rozsudek Krajského soudu v Brně čj. 30 A 81/2023-35, publikováno ve Sbírce rozhodnutí NSS).

7. Rozměr práva na informace o životním prostředí

Rozhodnutí stavebních úřadů mohou mít přímý dopad na životní prostředí. V této souvislosti upozorňujeme na Aarhuskou úmluvu (č. 124/2004 Sb. m. s.), která pro Českou republiku vstoupila v platnost dne 4. 10. 2004 a která v čl. 4 zakotvuje právo na přístup k informacím o životním prostředí. Dále na zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, který poskytuje další, širší rámec pro zpřístupňování informací. Pokud požadovaná rozhodnutí obsahují informace týkající se životního prostředí, je třeba aplikovat i tento speciální právní režim, který je vůči InfZ širší a pro žadatele příznivější.

8. Formální požadavky na případné odmítnutí

Připomínáme, že případné (být i částečné) odmítnutí žádosti musí mít formu rozhodnutí ve smyslu § 15 InfZ s náležitostmi dle správního řádu (§ 20 odst. 4 písm. a) InfZ), včetně řádného a konkrétního odůvodnění pro každou odmítnutou informaci zvlášť. Obecné konstatování, že informace nelze poskytnout, bez uvedení konkrétních důvodů u každé jednotlivé informace, je nepřezkoumatelné a nezákonné. Neformální sdělení či dopis bez náležitostí rozhodnutí je rovněž nezákonné (viz § 15 odst. 4 InfZ – fikce negativního rozhodnutí).

9. Administrativní zátěž a úhrada nákladů

Pokud by vyhledání a anonymizace výše uvedených rozhodnutí představovaly pro Váš úřad mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací, připomínáme, že zákon neumožňuje z tohoto důvodu žádost odmítnout. Správným a zákonným postupem je v takovém případě:

- prodloužení lhůty pro vyřízení žádosti dle § 14 odst. 7 InfZ (až o 10 dní, se sdělením důvodů žadateli), nebo
- uplatnění požadavku na úhradu nákladů dle § 17 InfZ, přičemž výše úhrady musí být reálně vyčíslena a nesmí být prohibitivní, tj. nesmí žadatele odrazovat od výkonu jeho práva na informace (rozsudek NSS čj. 1 As 281/2020-42).

Žadatel je připraven případně oprávněně vyčíslené náklady uhradit. Odmítnutí žádosti pro domnělou pracnost (aplikace institutu ultima ratio) je u tohoto typu žádostí odvolacími orgány systematicky rušeno (viz např. rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje č.j. KUJCK 124591/2025).

10. Lhůta pro vyřízení a důsledky nečinnosti

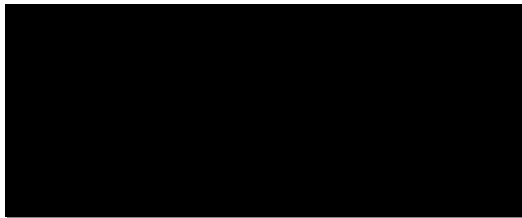
Připomínáme, že dle § 14 odst. 5 písm. d) InfZ je povinný subjekt povinen poskytnout informaci do 15 dnů ode dne přijetí žádosti (nebo ode dne jejího doplnění). V případě, že povinný subjekt žádost ve lhůtě nevyřídí (nevydá rozhodnutí o odmítnutí ani neposkytne informaci), nastupuje fikce negativního rozhodnutí dle § 15 odst. 4 InfZ, proti kterému je žadatel oprávněn podat odvolání či stížnost dle § 16a InfZ. Žadatel je připraven v případě nezákonného postupu využít veškerých zákonných opravných prostředků včetně správní žaloby dle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní.

Shrnutí relevantních právních pramenů

Tato žádost je podávána na základě a v souladu s následujícími právními předpisy a rozhodnutími:

- Čl. 17 odst. 1 a 5 Listiny základních práv a svobod
- Čl. 4 odst. 4 Listiny (zásada restriktivního výkladu omezení základních práv)
- Čl. 10 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (č. 209/1992 Sb.)
- Čl. 42 Listiny základních práv Evropské unie
- Zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím
- Zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí
- Nařízení (EU) 2016/679 (GDPR), zejména bod 14 odůvodnění
- Směrnice (EU) 2019/1024 o otevřených datech, zejm. čl. 3 a recitál 8
- Aarhuská úmluva (č. 124/2004 Sb. m. s.), zejm. čl. 4
- Zákon č. 256/2013 Sb., katastrální zákon (veřejnost katastru)
- Nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 1885/09, č. 103/2010 Sb. ÚS
- Nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 24/10, č. 94/2011 Sb.
- Rozsudek NSS čj. 1 As 281/2020-42 (mimořádně rozsáhlé vyhledávání, náklady)
- Rozsudek NSS čj. 4 As 34/2014-35 (zneužití práva)
- Rozsudek Krajského soudu v Brně čj. 30 A 81/2023-35 (nepravomocné rozhodnutí, anonymizace)
- Rozhodnutí KÚ Ústeckého kraje č.j. KUUK/166894/2025
- Rozhodnutí KÚ Moravskoslezského kraje č.j. MSK 140454/2025
- Rozhodnutí KÚ Jihočeského kraje č.j. KUJCK 124591/2025

Předem děkuji za vyřízení žádosti v souladu s platnými právními předpisy a v zákonné

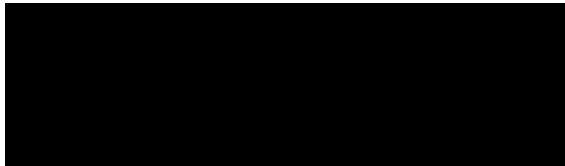

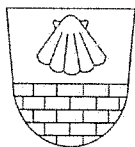
lhůtě.

V případě dotazů se na nás neváhejte obrátit na telefonním čísle

S pozdravem

Městská část Praha 13

Úřad městské části

Odbor stavební

Sluneční náměstí 2580/13, 158 00 Praha 5

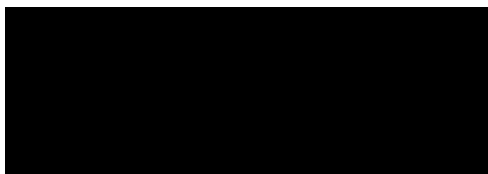
SPIS. ZN.: S/P13-93408/2026

Č.J.: P13-93408/2026

VYŘIZUJE: Mgr. Tomáš Krim

TEL.: 235 011 298

E-MAIL: krimt@praha13.cz

Datovou schránkou

V Praze dne 3.7.2026

ROZHODNUTÍ O ODMÍTNUTÍ ŽÁDOSTI

Výroková část:

Úřad městské části Praha 13, odbor stavební, jako správní orgán příslušný podle § 11 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve věci žádosti o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), kterou podala společnost [redacted]

„žadatel“), rozhodl takto:

žádost o poskytnutí informací ze dne 1. 7. 2026, doručená povinnému subjektu téhož dne a vedená pod č. j. **P13-93408/2026**, se podle ustanovení § 15 odst. 1 InfZ ve spojení s § 11a odst. 1 písm. b) InfZ v plném rozsahu

ODMÍTÁ.

Předmětem odmítnutí je požadavek žadatele na poskytnutí kopií všech rozhodnutí a jiných dokumentů nahrazujících rozhodnutí, vydaných stavebním úřadem v rámci územního, stavebního a společného řízení za období od 1. 4. 2026 do 30. 6. 2026 pro právnické osoby, týkajících se pozemních staveb (budov). Vyloučena jsou rozhodnutí týkající se záměrů fyzických osob, rozhodnutí týkající se infrastruktury, dále kolaudační souhlasy a kolaudační rozhodnutí, rozhodnutí (povolení) o předčasném užívání stavby, rozhodnutí (povolení) o zkušebním provozu, dodatečné povolení stavby, rozhodnutí (povolení) o změně využití území, rozhodnutí (povolení) o dělení nebo scelování pozemků a rozhodnutí o stanovení ochranného pásma, a to vydávaná jak podle zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů, tak podle zákona č. 183/2006 Sb.,

o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (rozhodnutí vydávaná podle přechodných ustanovení nového stavebního zákona).

Účastníci řízení, na něž se vztahuje rozhodnutí správního orgánu:

Odůvodnění:**I. Předmět žádosti a procesní kontext**

Dne 1. 7. 2026 podal žadatel prostřednictvím datové schránky žádost podle InfZ, v níž požaduje poskytnutí kopií všech rozhodnutí a jiných dokumentů nahrazujících rozhodnutí vydaných stavebním úřadem v rámci územního, stavebního a společného řízení za období od 1. 4. 2026 do 30. 6. 2026, a to jak podle zákona č. 283/2021 Sb., tak podle zákona č. 183/2006 Sb. (rozhodnutí vydávaná podle přechodných ustanovení nového stavebního zákona). Žadatel požaduje poskytnutí informací v elektronické podobě ve formátu PDF do datové schránky. Rozsah žádosti je již v samotném podání vymezen pouze na rozhodnutí, kde je stavebníkem (investorem, žadatelem) právnická osoba, a pouze na pozemní stavby (budovy), s vyloučením záměrů fyzických osob, infrastruktury a s vyloučením některých typů rozhodnutí (kolaudační souhlas / kolaudační rozhodnutí, předčasné užívání stavby, zkušební provoz, dodatečné povolení stavby, změna využití území, dělení nebo scelování pozemků a stanovení ochranného pásma).

Správní orgán konstatuje, že se jedná o v pořadí již třetí žádost (v rámci jednoho roku) téhož žadatele, resp. jeho právního předchůdce, o plošné poskytnutí kopií rozhodnutí stavebního úřadu, podávanou pravidelně po skončení každého kalendářního čtvrtletí:

- první žádost ze dne 1. 1. 2026 (č. j. S/P13-01675/2026), požadující kopie rozhodnutí za období od 1. 10. 2025 do 31. 12. 2025, byla rozhodnutím ze dne 7. 1. 2026 odmítnuta; toto rozhodnutí bylo následně potvrzeno odvolacím orgánem – Magistrátem hlavního města Prahy, odborem stavebního řádu, čímž nabyl právní názor správního orgánu I. stupně závaznosti;
- druhá žádost ze dne 6. 4. 2026 (spis. zn. S/P13-51362/2026), požadující kopie rozhodnutí za období od 1. 1. 2026 do 31. 3. 2026, byla rozhodnutím ze dne 8. 4. 2026, č. j. P13-52102/2026, rovněž odmítnuta ze zcela shodných důvodů (zneužití práva na informace podle § 11a odst. 1 písm. b) InfZ).

Nyní posuzovaná žádost ze dne 1. 7. 2026 se týká bezprostředně navazujícího období (druhé kalendářní čtvrtletí roku 2026) a je co do obsahu, struktury i připojeného právního rozboru shodná se žádostmi předchozími.

II. Personální a podnikatelská kontinuita žadatele

Správní orgán konstatuje a odkazuje na zjištění učiněná v rámci předchozích řízení, že společnost [redacted] je totožným právním subjektem jako dřívější společnost [redacted] výlučně ke změně obchodní firmy, přičemž sídlo, datová schránka, jednatel, podnikatelský model i předmět činnosti zůstaly zcela totožné. Jedná se tedy o kontinuálně existující právnickou osobu, nikoli o nově vzniklý subjekt.

Z veřejně dostupných zdrojů, zejména z webových stránek [redacted] je nadále zřejmé, že žadatel provozuje komerční databázi stavebních záměrů [redacted] která je zpoplatněně poskytována třetím osobám – výrobcům stavebních materiálů, generálním dodavatelům staveb, stavebním firmám a řemeslníkům. Na uvedených stránkách žadatel výslovně uvádí, že zdrojem informací pro databáze jsou mj. stavební úřady, a nabízí denně aktualizované informace z více než 50 000 zdrojů jako obchodní příležitosti. Reference významných komerčních subjektů potvrzují komerční charakter této činnosti.

III. Ustálený formulářový a periodický charakter žádosti

Na rozdíl od předchozí žádosti ze dne 6. 4. 2026, kterou žadatel podal nejprve v maximálním rozsahu a teprve dvěma po sobě jdoucími upřesněními ji zúžil na právnické osoby a pozemní stavby, je nyní posuzovaná žádost podána bezprostředně v konečné, zúžené podobě. Žadatel tedy do jediného podání převzal a ustálil přesně ten rozsah, k němuž u předchozí žádosti dospěl teprve dodatečným zužováním poté, co byla jeho předchozí žádost odmítnuta a odmítnutí potvrzeno odvolacím orgánem.

Tato skutečnost podle správního orgánu nesvědčí o změně povahy žádosti, nýbrž naopak potvrzuje její formulářový a systematický charakter. Žadatel převzal formulaci, jejímž prostřednictvím se dříve pokoušel formálně odlišit svou žádost od žádosti již odmítnuté, a učinil z ní ustálený vzor, který je čtvrtletně rozesílán většímu počtu povinných subjektů. Podstata žádosti – plošný a periodický sběr rozhodnutí stavebních úřadů pro účely provozu komerční databáze – zůstává i nadále nezměněna.

Zúžení rozsahu žádosti přitom paradoxně nesnižuje, nýbrž zvyšuje administrativní zátěž povinného subjektu: správní orgán nemůže využít jednoduchý databázový export všech vydaných rozhodnutí za dané období, ale musí každý jednotlivý spis otevřít, posoudit, zda se jedná o pozemní stavbu či infrastrukturu, a lustrvat účastníky řízení za účelem zjištění, zda je stavebníkem právnická, nebo fyzická osoba, a teprve po této selekci přistoupit k případnému zpracování vybraných dokumentů. I prostým kvalifikovaným odhadem lze tedy objektivně dovodit, že by realizace tohoto nestandardizovaného rešeršního postupu představovala pro úřad mnoho hodin čistého času, což představuje nepřiměřenou a paralyzující zátěž, vynaloženou výlučně ve prospěch soukromého byznysu žadatele.

Žádost je rovněž doplněna o čtyřstránkový právní rozbor s deseti tematickými body, který systematicky anticipuje a zpochybňuje veškeré možné důvody odmítnutí. Tento rozbor je podle zjištění správního orgánu součástí formuláře, jenž je v nezměněné podobě rozesílán většímu počtu stavebních úřadů po celé České republice, jak dokládá i skutečnost, že neobsahuje žádnou individualizovanou vazbu na činnost Úřadu městské části Praha 13.

IV. Právní kvalifikace: § 11a odst. 1 písm. b) InfZ ve spojení se zásadou zákazu zneužití práva

Správní orgán odmítá žádost primárně na základě § 11a odst. 1 písm. b) InfZ, ve znění zákona č. 241/2022 Sb., podle něhož povinný subjekt může odmítnout žádost, pokud lze dovodit, že cílem žadatele je způsobit nepřiměřenou zátěž povinného subjektu. Zákon výslovně stanoví, že za způsobení nepřiměřené zátěže se považuje také podávání žádostí o informace u většího počtu povinných subjektů bez zjevné obsahové souvislosti požadovaných informací.

V projednávané věci je naplněna skutková podstata § 11a odst. 1 písm. b) InfZ na základě následujícího souhrnu okolností:

(i) Plošnost: Žadatel rozesílá typově shodné žádosti většímu počtu stavebních úřadů po celé České republice. Žádost nemá žádnou individuální vazbu na činnost Úřadu městské části Praha 13 ani na konkrétní rozhodovací činnost tohoto povinného subjektu.

(ii) Periodicita: Žádosti jsou podávány pravidelně v kvartálních intervalech, vždy po skončení kalendářního čtvrtletí; nyní posuzovaná žádost je již třetí v nepřerušené řadě (za čtvrtletí IV/2025, I/2026 a II/2026). Jedná se o systematický a dlouhodobý postup, nikoli o jednorázový projev zájmu na kontrole činnosti povinného subjektu.

(iii) Absence obsahové souvislosti s kontrolou činnosti povinného subjektu: Žádost nesměřuje k získání informací o konkrétním správním řízení, konkrétním rozhodnutí nebo konkrétním postupu správního orgánu. Požaduje plošně veškerá rozhodnutí v daném období bez jakékoli individualizace. Taková žádost postrádá kontrolní funkci, která je primárním účelem InfZ.

(iv) Komerční účel jako součást celkového hodnocení: Z veřejně dostupných informací prokazatelně vyplývá, že informace získávané od stavebních úřadů jsou systematicky využívány pro provoz komerční databáze [REDAKCE] prostřednictvím které jsou zpoplatněně zprostředkovávány třetím osobám. Případná tvrzení žadatele (uváděná v minulosti), že výstupy budou „zdarma dostupné všem“, je v rozporu s reálnou povahou jeho podnikání, jak je dokumentováno na jeho vlastních webových stránkách.

(v) Formulářový charakter žádosti: Žádost má charakter předpřipraveného formuláře doplněného o rozsáhlý právní rozbor, který je v totožné nebo obdobné podobě rozesílán většímu počtu povinných subjektů. Tento postup odpovídá definici v § 11a odst. 1 písm. b) InfZ.

Správní orgán současně odkazuje na zásadu zákazu zneužití práva, jak byla dovozena judikaturou Nejvyššího správního soudu, zejména rozsudkem ze dne 10. 11. 2005, č. j. 1 Afs 107/2004-48, č. 869/2006 Sb. NSS, podle něhož je zneužitím práva situace, kdy někdo vykonává své subjektivní právo k neodůvodněné újmě někoho jiného nebo společnosti a kdy takové chování, jímž se dosahuje výsledku nedovoleného, je jenom zdánlivě dovolené a nepožívá právní ochrany, dále usnesením rozšířeného senátu ze dne 27. 5. 2010, č. j. 1 As 70/2008-74, č. 2099/2010 Sb. NSS, podle něhož je zákaz zneužití práva krajním prostředkem (ultima ratio), a rozsudkem rozšířeného senátu ze dne 22. 10. 2014, č. j. 8 As 55/2012-62, č. 3155/2015 Sb. NSS, který zneužití práva na informace aprobejuje jako samostatný (tzv. faktický) důvod odmítnutí žádosti. Právo na informace přitom slouží především kontrole veřejné moci (srov. rozsudek NSS ze dne 7. 5. 2008, č. j. 1 As 17/2008-67), nikoli jako nástroj plošného sběru dat pro podnikatelské účely. V projednávané věci žadatel využívá právo na informace nikoli k jeho primárnímu účelu, nýbrž k soustavnému a plošnému budování komerční databáze.

Správní orgán přitom zdůrazňuje, že § 11a odst. 2 InfZ stanoví, že rozsah požadovaných informací ani počet podaných žádostí není bez dalšího důvodem pro odmítnutí žádosti. Správní orgán neodmítá žádost toliko pro její rozsah, nýbrž na základě komplexního posouzení výše popsaného souboru okolností,

v jehož rámci jsou rozsah a plošnost žádosti pouze jedním z relevantních faktorů.

Vedle naplnění znaků zneužití práva podle § 11a InfZ správní orgán subsidiárně dodává, že vysoce specifický selekční mechanismus požadovaný žadatelem vykazuje znaky nepřipustné tvorby nové informace ve smyslu § 2 odst. 4 InfZ. Povinnost poskytovat informace se nevztahuje na požadavek, aby úřad prováděl komplexní sémantickou a právní analýzu svých spisů, vyčleňoval specifická data podle žadatelem účelově definovaných kritérií a fakticky tak na klíč programoval novou, originální a komerčně zpeněžitelnou databázi. Povinný subjekt není a z povahy věci ani nemůže být bezplatným detašovaným rešeršním oddělením pro soukromé korporace.

Správní orgán současně akcentuje, že jeho postup je v plném souladu s Metodickým doporučením Ministerstva vnitra ČR k aplikaci novely č. 241/2022 Sb., které u ustanovení § 11a InfZ výslovně předjímá nezbytnost obrany povinných subjektů proti tzv. institucionální šikaně projevující se hromadným generováním žádostí zatěžujících úřady. Navíc lze odkázat na vysoce ustálenou, rozsáhlou a dlouhodobě konzistentní odvolací praxi nadřízených orgánů napříč celou Českou republikou. Krajský úřad Jihomoravského kraje, Krajský úřad Moravskoslezského kraje, Krajský úřad Ústeckého kraje

i Krajský úřad Středočeského kraje (viz např. rozhodnutí sp. zn. S-MI 26412/2025 či řízení týkající se obcí Ivančice, Zbraslavice a Šenov) systematicky a opakovaně klasifikují totožné, účelově zúžené i plošné žádosti společnosti [redacted] jako nepřipustné zneužití práva. Rozhodnutí Úřadu městské části Praha 13 se tak plně opírá o celostátně stabilizovaný a judikatorně posvěcený právní výklad, jenž nepřipouští komercializaci ústavního práva na informace na úkor funkčnosti veřejné správy.

V. Potvrzení závěru o zneužití práva odvolacím orgánem

Správní orgán zdůrazňuje, že právní závěr o zneužití práva na informace žadatelem byl v typově shodné věci (žádost ze dne 1. 1. 2026, č. j. S/P13-01675/2026) potvrzen odvolacím orgánem – Magistrátem hlavního města Prahy. Odvolací orgán shledal rozhodnutí správního orgánu I. stupně jako zákonné, řádně odůvodněné a v souladu s ustálenou judikaturou správních soudů. V nynější věci nedošlo k žádné změně skutkového stavu, která by odůvodňovala odlišný závěr: žadatel je totožný, podnikatelský model je totožný, formulářový charakter žádosti i připojeného právního rozboru je totožný a rozsah žádosti je srovnatelný s žádostmi předchozími. Skutečnost, že žadatel nyní podal žádost bezprostředně v zúžené podobě, na tomto závěru nic nemění; jde toliko o převzetí formulace, jejímž prostřednictvím se žadatel dříve pokoušel dosáhnout formálního odlišení své žádosti.

VI. Vypořádání právních argumentů žadatele

Žadatel ke své žádosti připojil rozsáhlý právní rozbor obsahující deset tematických bodů. Správní orgán konstatuje, že tento rozbor má povahu plošně rozesílaného formuláře, který nijak nereflexuje

objektivně zjištěný skutkový stav v posuzované věci. Přesto se s jeho jednotlivými body vypořádává následovně.

K ústavnímu rozměru práva na informace (bod 1) správní orgán nijak nezpochybňuje ústavní zakotvení práva na informace dle čl. 17 odst. 1 a 5 Listiny základních práv a svobod ani jeho význam pro demokratickou kontrolu veřejné moci. Ani ústavně zaručené právo však není absolutní a nepoživá právní ochrany v případě jeho zneužití. Podstatou práva na informace je veřejná kontrola výkonu státní moci (srov. nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 2/10); činnost žadatele, spočívající v plošném sběru rozhodnutí stavebních úřadů pro účely budování komerční databáze, se s tímto ústavně zakotveným účelem míjí. Čl. 10 odst. 2 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod rovněž připouští omezení tohoto práva, je-li to nezbytné v demokratické společnosti.

K nepřipustnosti odmítnutí z důvodu komerčního využití (bod 2) správní orgán zdůrazňuje, že žádost není odmítnuta výlučně z důvodu komerčního účelu. Komerční využití informací samo o sobě zakázáno není a je jednou z relevantních skutkových okolností, která teprve v kombinaci s plošností, periodicitou, formulářovým charakterem žádosti a absencí kontrolní vazby k tomuto konkrétnímu povinnému subjektu tvoří celkový obraz zneužití práva na informace. Směrnice (EU) 2019/1024 o otevřených datech nezbavuje členské státy práva bránit se zneužívání vnitrostátních procesních institutů; jejím cílem je zpřístupňování dat, jimiž povinné subjekty již disponují, nikoli ukládat orgánům veřejné moci povinnost na žádost soukromého subjektu nově vytvářet a extrahovat data náročnou rešeršní a separační činností.

K nepřipustnosti aplikace institutu zneužití práva (bod 3) správní orgán konstatuje, že institut zneužití práva na informace je od 1. 9. 2022 výslovně zakotven v § 11a InfZ (ve znění zákona č. 241/2022 Sb.) a jeho aplikace představuje přímou aplikaci platného a účinného zákonného ustanovení. Odmítnutí není založeno na jediném znaku, nýbrž na kumulaci okolností podrobně popsanych výše. Odkaz žadatele na rozsudek NSS č. j. 4 As 34/2014-35 není přílehlavý, neboť v případě žadatele nejde o běžného podnikatele, který si jednorázově vyžádá informace potřebné pro svou činnost, nýbrž o subjekt, u něhož je samotné generování plošných žádostí podhoubím jeho podnikání.

K bodům 4 až 8 (rozsah anonymizace, právo na informace nezávisle na účastenství v řízení, poskytování nepravomocných rozhodnutí, informace o životním prostředí a formální požadavky na odmítnutí) správní orgán uvádí, že jsou v posuzované věci bezpředmětné. Dospěje-li povinný subjekt k závěru, že samotné podání žádosti je zneužitím práva, posuzuje žádost jako celek již na jejím prahu a nedostává se do fáze, v níž by musel zkoumat obsah jednotlivých rozhodnutí, provádět test proporcionality ve vztahu k osobním údajům třetích osob, určovat, zda jsou rozhodnutí pravomocná, či posuzovat aplikaci zákona č. 123/1998 Sb. Obecný korektiv zákazu zneužití práva se přitom uplatní i v režimu práva na informace o životním prostředí. Toto rozhodnutí je vydáno ve formě rozhodnutí podle § 15 odst. 1 InfZ s náležitostmi podle správního řádu, čímž je vyhověno i požadavkům bodu 8.

K bodům 9 a 10 (administrativní zátěž, úhrada nákladů a lhůty) správní orgán uvádí, že vztah mezi úhradou nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledávání a zneužitím práva je založen na logice vzájemného vyloučení. Vyčíslení úhrady podle § 17 InfZ je namístě tam, kde žadatel vykonává své právo v souladu s účelem zákona a rozsah požadovaných informací je pouze objektivně velký. Zneužití práva však ze své podstaty výkonem práva není. Jak dovodil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 13. 6. 2024, č. j. 9 As 26/2024-44, v případě zneužití práva postrádá smysl vyčíslování úhrady nákladů na mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací podle § 17 InfZ a neprovádí se ani test proporcionality; odmítnutí žádosti má v takovém případě přednost před aplikací institutu úhrady nákladů. Skutečnost, že žadatel je připraven uhradit tabulkové náklady, tedy nemůže zhojit povahu jeho jednání. Odkaz žadatele na rozsudek NSS č. j. 1 As 281/2020-42, který se týká situace oprávněného, byť rozsáhlého výkonu práva, je proto nepřilehlavý. Procesní postup správního orgánu plně respektuje specifika institutu zakotveného v § 11a InfZ. Toto rozhodnutí o odmítnutí žádosti z důvodu zneužití práva směřujícího k nepřiměřené zátěži je vydáváno v přísné zákonné prekluzivní sedmidenní lhůtě ode dne přijetí žádosti, v naprostém souladu s ustanovením § 11a odst. 1 InfZ a s přímo navazujícími metodickými a výkladovými pokyny Ministerstva vnitra ČR.

VII. Závěr

Na základě výše uvedeného správní orgán shrnuje, že žádost společnost [REDAKCE] ze dne 1. 7. 2026 naplňuje znaky zneužití práva na informace ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) InfZ, a to na základě komplexního posouzení následujících skutkových okolností:

- žádost je součástí dlouhodobého, periodického a plošného sběru rozhodnutí stavebních úřadů v celé České republice a je již třetí v nepřerušené kvartální řadě;
- žádost má charakter předpřipraveného formuláře rozesílaného většímu počtu povinných subjektů bez individuální vazby na činnost Úřadu městské části Praha 13;
- informace jsou prokazatelně získávány pro provoz komerční databáze [REDAKCE] a zpoplatněně poskytovány třetím osobám;
- žádost postrádá jakoukoli vazbu na kontrolu činnosti povinného subjektu nebo hospodaření s veřejnými prostředky;
- skutečnost, že žadatel nyní podal žádost bezprostředně v zúžené podobě, nemění nic na její podstatě; jde o ustálení téhož formulářového vzoru, jehož zúžené podoby žadatel u předchozí žádosti dosáhl teprve dodatečnými upřesněními po jejím odmítnutí;
- tvrzení žadatele o veřejně prospěšném účelu jsou v rozporu s reálnou povahou jeho podnikání.

Správní orgán proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, s použitím příslušných ustanovení právních předpisů citovaných ve výroku.

Poučení účastníků:

Proti tomuto rozhodnutí lze podle § 16 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. a § 81 odst. 1 správního řádu podat odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí, a to k Magistrátu hlavního města Prahy prostřednictvím Úřadu městské části Praha 13. Odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí je nepřipustné (§ 82 odst. 1 správního řádu).

Ing. Tomáš Círus

vedoucí odboru stavebního

